

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľa **A. s. r. o., R.**, IČO: X., právne zast. Mgr. Ing. M. H. advokátom, proti odporcovi **S. D., a. s., S.** IČO: X. právne zast. JUDr. P. H. I., **o zaplatenie sumy 134,30 Eur s príslušenstvom**, na dovolanie navrhovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave zo dňa 30. marca 2010, č. k. 2Cob/162/2009-117, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie navrhovateľa **o d m i e t a.**

Odporcovi náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Bratislava III. rozsudkom zo dňa 01. 04. 2009, č. k. 23Cb 127/2008-85 uložil odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu 134,30 Eur s 13% úrokom z omeškania od 30. 12. 2006 do zaplatenia a trovy konania v sume 135,16 Eur, všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací na odvolanie odporcu rozsudkom zo dňa 30. 03. 2010, č. k. 2Cob/162/2009-117 rozsudok súdu prvého stupňa zmenil tak, že návrh na začatie konania zamietol a navrhovateľa zaviazal zaplatiť odporcovi trovy konania v sume 119,80 Eur k rukám právneho zástupcu odporcu do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Na odôvodnenie uviedol, že z návrhu zo dňa 14. 05. 2008, ako aj z pripojenej fotokópie faktúry č. 06-682 zo dňa 15. 12. 2006 zistil, že navrhovateľ sa domáhal, aby súd zaviazal odporcu na zaplatenie sumy 4 046,-- Sk za odborné konzekutívne tlmočenie z nemeckého jazyka do S. jazyka dňa 14. 12. 2006 s predpokladaným trvaním 1 hodinu od 14.00 hodiny na základe objednávky č. C 1061-06, doručenej navrhovateľovi hodinu predtým. Vyfakturovanú sumu predstavoval tlmočnický úkon v sume 3 400,-- Sk + DPH v sume 646,-- Sk, t. j. spolu 4 046,-- Sk. Podľa ust. § 325 Obchodného zákonníka, ak strany majú vzájomné

záväzky, môže sa splnenia záväzku druhou stranou domáhať len tá strana, ktorá svoj záväzok už splnila, alebo je pripravená a schopná ho splniť súčasne s druhou stranou, ibaže zo zmluvy, zo zákona alebo z povahy niektorého záväzku vyplýva niečo iné. Podľa názoru odvolacieho súdu v prejednávanej veci sa nejedná o typický synalagmatický záväzok podľa ust. § 325 Obchodného zákonníka a v tomto smere súd prvého stupňa vec nesprávne právne posúdil. Medzi účastníkmi bolo nesporné, že k tlmočeniu nedošlo, navrhovateľovi preto mohol vzniknúť iba nárok na preplatenie dopravného a stratu času, prípadne náhradu škody, čo však nebolo predmetom návrhu na začatie konania. Odvolací súd preto podľa ust. § 220 O. s. p. zmenil rozsudok súdu prvého stupňa tak, že návrh zamietol. O trovách prvostupňového a odvolacieho konania rozhodol podľa ust. § 224 ods. 2 O. s. p. v spojení s ust. § 142 ods. 1 O. s. p.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu podal navrhovateľ v zákonnej lehote dovolanie, ktoré odôvodnil tým, že rozhodnutie odvolacieho súdu spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci podľa § 241 ods. 2 písm. c/ O. s. p.

V dovolaní uviedol, že na samotný vznik nároku na odmenu, pri záväzkoch, ktorých predmetom je vykonanie určitej činnosti, resp. služby, stačí riadne ponúknutie tejto činnosti protistrane, pričom v prípade, ak protistrana neposkytne potrebnú súčinnosť na vykonanie takejto činnosti, alebo zmarí jej vykonanie, neoslobodzuje sa od povinnosti zaplatiť dohodnutú odmenu. V predmetnej veci bola odmena dohodnutá na základe objednávky č. C1061-06 zo dňa 14. 12. 2006, v ktorej sa uvádza, že fakturačné minimum predstavuje 2 hodiny, t. j. 134,30 Eur. Skutočnosť, že nedošlo k skutočnému výkonu tlmočnických služieb považuje za irelevantnú a prikláňa sa k názoru súdu prvého stupňa, že podľa ust. § 325 Obchodného zákonníka má právo domáhať sa splnenia záväzku druhou zmluvnou stranou len tá strana, ktorá svoj záväzok už splnila, alebo je pripravená ho splniť. Ak strana vzájomného záväzkového vzťahu svoj záväzok nesplnila, alebo nie je pripravená a schopná ho splniť, druhá strana môže vzniesť námietku nesplnenej zmluvy.

Poukázal na to, že súd prvého stupňa vo svojom rozsudku správne uviedol, že na základe toho, že navrhovateľ sa dostavil k odporcovi a bol pripravený poskytnúť mu tlmočnicke služby, ich vykonal, nakoľko ich nevykonanie zavinil odporca bez zavinenia navrhovateľa. Mal za to, že odvolací súd sa v rozsudku správne nevysporiadal s otázkou synalagmatického vzťahu podľa ust. § 325 Obchodného zákonníka a taktiež riadne

nezdôvodnil, prečo daný vzťah nepovažoval za vzťah typicky synalagmatický. Rozsudok odvolacieho súdu svojim neúplným odôvodnením vnáša podľa dovolateľa do rozhodnutia viac otázok, než odpovedí.

Odporca sa k podanému dovolaniu nevyjadril.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O. s. p.) po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O. s. p.) zastúpený advokátom (§ 241 ods. 1 O. s. p.), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 1 O. s. p.) skúmal najskôr, či dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom (§ 236 a nasl. O. s. p.).

Dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok, ktorým nemožno napadnúť každé rozhodnutie súdu. Výnimočnosti tohto opravného prostriedku zodpovedá právna úprava jeho prípustnosti. Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu len v prípadoch, v ktorých to pripúšťa zákon (§ 236 ods. 1 O. s. p.).

Podmienky prípustnosti dovolania proti rozhodnutiu odvolacieho súdu upravujú ustanovenia § 237 až § 239 O. s. p.

Z dôvodov uvedených v § 237 O. s. p. je možné dovoláním napadnúť všetky rozhodnutia odvolacieho súdu bez ohľadu na formu rozhodnutia, na jeho obsah alebo na povahu predmetu konania. Spôsobilým predmetom dovolania je podľa tohto ustanovenia rozhodnutie vydané odvolacím súdom v odvolacom konaní. K tomu, či rozhodnutie odvolacieho súdu trpí niektorou z väd uvedených v ust. § 237 O. s. p., prihliada dovolací súd nielen na podnet dovolateľa, ale i z úradnej povinnosti (§ 242 ods. 1 O. s. p.). V prípade, že dovolací súd zistil, že rozhodnutie odvolacieho súdu trpí niektorou z týchto väd, zruší rozhodnutie odvolacieho súdu, i keď dovolateľ toto pochybenie nenamietal. Dovolací súd postupuje rovnako aj v prípade, že dovolanie nie je podľa § 238 a § 239 O. s. p. prípustné.

Dôvody prípustnosti dovolania proti rozsudku zákon vymedzuje v ustanovení § 238 ods. 1, ods. 2 a ods. 3 O. s. p. Naopak, dovolanie proti rozsudku nie je prípustné z dôvodov uvedených v ods. 4 a ods. 5 tohto ustanovenia.

Podľa § 238 ods. 5 O. s. p. dovolanie nie je prípustné vo veciach, v ktorých bolo napadnuté právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšujúcom v obchodných veciach desaťnásobok minimálnej mzdy. Na určenie minimálnej mzdy je rozhodujúci deň podania návrhu na prvostupňovom súde.

Konanie v predmetnej obchodnej veci o peňažné plnenie začalo na súde prvého stupňa dňa 14. 05. 2008. Výšku minimálnej mzdy v deň podania návrhu na prvostupňovom súde upravoval zákon č. 663/2007 Z. z. o minimálnej mzde v znení neskorších predpisov. Podľa ust. § 9 ods. 3 citovaného zákona bola s účinnosťou od 01. 02. 2008 stanovená minimálna mzda vo výške 8 100,-- Sk. Desaťnásobok tejto mzdy predstavuje suma 81 000,-- Sk (2 688,71 Eur). Predmetom tohto dovolacieho konania je suma 4 046,-- Sk (134,30 Eur), ktorá neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy. Z tohto dôvodu dospel Najvyšší súd S. republiky k záveru, že dovolanie navrhovateľa podľa § 238 ods. 5 O. s. p. nie je procesne prípustné.

S poukazom na vyššie uvedené by bolo dovolanie odporcu prípustné iba vtedy, ak by konanie, v ktorom bol napadnutý rozsudok vydaný, bolo postihnuté niektorou zo závažných procesných väd uvedených v ust. § 237 O. s. p. Po preskúmaní veci dovolací súd zistil, že v predmetnej veci nejde o prípady odôvodňujúce prípustnosť podania dovolania podľa ust. § 237 O. s. p. z dôvodu, že odvolací súd pri prejednávaní a rozhodovaní veci postupoval v súlade s právnymi predpismi. Súdny oboch stupňov rozhodovali vo veci, ktorá patrí do právomoci súdov, účastníci konania mali spôsobilosť byť účastníkmi tohto konania, v totožnej veci sa právoplatne nerozhodlo a ani v tej istej veci sa prv nezačalo iné konanie, účastníkom konania sa postupom súdu neodňala možnosť konať pred súdom a vec nerozhodoval vylúčený sudca. V prejednáwanej veci sa tak neznemožnilo uplatniť procesné práva účastníkom konania, ktoré im priznáva právny poriadok na zabezpečenie ich práv a oprávnených záujmov.

Dovolací súd nepovažoval za dôvodnú ani námietku nedostatku odôvodnenia napadnutého rozsudku, ktorú navrhovateľ uplatnil ako ďalší dôvod dovolania. Rozsudok odvolacieho súdu v súlade s § 157 ods. 2 O. s. p. v spojení s § 211 ods. 2 O. s. p. obsahuje presvedčivé zhodnotenie skutkového stavu i jeho následné právne posúdenie v zmysle príslušných ustanovení hmotnoprávných predpisov. Odvolací súd vo svojom rozhodnutí odôvodnil skutočnosť, že v danom prípade nejde o typický synalagmatický záväzok, pričom

navrhovateľ uplatnil v návrhu svoj nárok ako nárok na odplatu za vykonaný tlmočnický úkon, ktorý však nebol vykonaný, keďže k tlmočeniu nedošlo. Rozhodnutie odvolacieho súdu preto nie je svojvoľné a ani zjavne neodôvodnené. Iba skutočnosť, že dovolateľ sa nestotožňuje s právnym názorom, vysloveným v napadnutom rozhodnutí, nemôže viesť k záveru o nepreskúmateľnosti, zjavnej neodôvodnenosti alebo arbitrárnosti rozhodnutia odvolacieho súdu (napr. I ÚS 188/2006).

Keďže predmet dovolacieho konania tvorí suma 4 046,-- Sk (134,30 Eur), ktorá neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy a dovolací súd nezistil žiadne závažné vady konania, majúce za následok prípustnosť dovolania podľa § 237 O. s. p., Najvyšší súd ~~Slovenskej~~ republiky dovolanie navrhovateľa pre jeho neprípustnosť odmietol podľa § 218 ods. 1 písm. c/ O. s. p. v spojení s ust. § 243b O. s. p. So zreteľom na odmietnutie dovolania pre jeho neprípustnosť sa dovolací súd nezaoberal vecným posudzovaním dovolacieho dôvodu uplatneného dovolateľom, pretože by to prichádzalo do úvahy len v prípade, ak by dovolanie bolo zo zákona prípustné.

V dovolacom konaní právo na náhradu trov dovolacieho konania vzniklo úspešnému odporcovi (§ 243c O. s. p. v spojení s § 142 ods. 1 O. s. p.). Dovolací súd mu však náhradu trov dovolacieho konania nepriznal, keďže v dovolacom konaní mu žiadne trovy nevznikli.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 27. januára 2011

JUDr. Beata Miničová, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Hana Segečová